

LES REBEQUERIES

“¡Vull aquestes galetes ara!”, crida la Natàlia, una nena de tres anys, mentre és en un centre comercial.

“Ara no” li diu el pare.

“¡He dit que vull aquestes galetes!”, insisteix la Natàlia.

Quan el pare li nega altre vegada les galetes, la Natàlia respon amb crits, es tira al terra, comença a mossegar, plora, dona cops de peu i empentes.

La majoria dels pares hem hagut de sofrir un seguit d'episodis de pèrdua de control que es coneixen com rebequeries. Encara que no hi ha un període particular que podríem anomenar estadi de la rebequeria, és habitual que aparegui amb major freqüència en nens entre els 2 i 4 anys, com a conseqüència de l'intent d'establir la seva pròpia identitat, la seva autoafirmació i el seu egocentrisme. Es tracta d'un comportament normal en aquest període del desenvolupament, fruit del seu desig de créixer i aconseguir la seva autonomia. *El nen ha d'aprendre que és una conducta inadequada, que no condueix enlloc i que no l'ajuda en la seva frustració, ni el lliura d'una obligació ni modificarà la manera de pensar dels seus pares amb respecte a alguna cosa.*

Aquestes manifestacions poden incrementar-se en la seva freqüència o intensitat degut al seu temperament o pel l'educació que rep. Solen desaparèixer a partir dels quatre anys, encara que poden tornar de manera puntual en èpoques de canvis i tensions.

L'objectiu principal de la majoria de les rebequeries és cridar l'atenció, per tant és important mantenir el control ja que els ajudarà a recuperar-lo. Intentar canviar l'atenció cap una altra cosa però mai l'enganyarem amb promeses falses i sobre tot mostrar certa indiferència passin on passin. Quan les rebequeries són massa destructives o agressives no han d'ésser ignorades i els nens enviar-los a la seva habitació durant uns minuts (un minut per any d'edat, amb un màxim de 5 minuts). Una vegada finalitzada la rebequeria, en funció de l'edat, reflexionarem conjuntament amb el nen al voltant del que ha passat per tal que sàpiga que entenem els seus sentiments però hi ha altres maneres de mostrar el seu empipament i així evitar que se senti culpable. Hem d'evitar sempre qualsevol actitud de desaprovació quan la rebequeria ha desaparegut.

Hi ha situacions i moments en que és molt probable que el nen faci una rebequeria, com per exemple quan està cansat, sobreestimulat o amb son. No sempre podem prevenir una rebequeria, però si és útil saber que existeixen uns factors que poden contribuir a que apareguin i així tractar de planificar o evitar aquestes situacions.

En nombroses ocasions les actituds que els adults fem davant aquestes crisis, condicionaran les respostes del nen més endavant, ja que ell les utilitzarà per aconseguir beneficis específics de les persones que l'envolten.

Departament d'Orientació